

Розповідь мисливця

Михайло Білецький

— Якось раз на мене в лісі
Напали вовки.
І сьогодні, як згадаю,
Беруть дрижаки.
Я від них лечу стрілою,
А вони, прокляті,
Шкірять зуби і за мною...
Хапають за п'яти!
Бачу — дерево.
Не знаю,
Може, з переляку
Я злетів, немов ракета,
Вхопивсь за гілляку.
А вона гнила...
(О боже!)
Трісь — і обломилась!
Я — на вовків...
(Під деревом
Вони зупинились!) —
...Хтось злякано:
— Невже прямо
Так на них і впали?
— Отак і впав...
— І що ж вовки?!
— Звісно... Розірвали!!!